

HOMILIA EN LA FESTA DEL SANTÍSSIM MISTERI DE CERVERA

Ahir al vespre, abans d'escoltar les magnífiques completes que inauguren aquesta festa, ens explicaren el fet miraculós que avui celebrem: el sagnat de la vera Creu de Cervera. Narra la tradició i l'acta de la partició de la relíquia que se sentí esclatar un tro quan el temps era ben serè, començaren a sonar les campanes i alguns presents sortiren corrents de Santa Maria cridant "misteri, misteri, misteri" pels carrers de la ciutat.

La vostra parròquia, junt amb moltes altres, es troba a les portes d'una missió popular a la qual el Papa ha invitat tota l'Església amb motiu de la Quaresma d'aquest Any Sant de la Misericòrdia.

Reflexionar aquests elements -tro, campanes i anunci breu i arreu- propis del miracle que commemorem, en la perspectiva de la preparació espiritual i pastoral de la missió parroquial, és el que em proposo en aquesta homilia.

I

"Va esclatar un tro enmig d'un dia ben serè".

En la Sagrada Escripura són abundants les referències atmosfèriques extraordinàries enmig de les accions miraculoses de Déu: des dels llamps i trons al Sinaí quan Déu es trobà amb Moisès i li lliurà les taules de l'aliança, fins a la ventada impetuosa i la remor del cel quan l'Esperit Sant davallà sobre els primers deixebles de Jesús i tots van quedar plens de l'Esperit.

El tro, el fenomen, mai a l'escripura és allò essencial de l'obrar extraordinari de Déu. És només un signe confirmatori que Déu està intervenint.

En el miracle que ens ocupa és ben clar. Ningú, ni aleshores, va fixar el seu interès en el tro. Tothom es va fer una doble pregunta. Com potser si és ben serè? Què significa aquest signe extraordinari?

El tro, per tant, fou la condescendència divina per cridar l'atenció de tothom envers allò que sentirien anunciar pels carrers. Sense ell, potser quan hagués corregut la nova –No ho saps? Diuen que a Santa Maria ha succeït un miracle, que la vera Creu ha sagnat i la gota que n'ha eixit s'ha dividit en tres per confirmar el misteri de la Trinitat!– molts haurien respost: Què dius? Com vols que sigui veritat una cosa així?

Segurament, molts que van sentir el tro i es van fer aquelles dues preguntes, quan sentien la gent pel carrer cridant misteri i reproduint la conversa que indicava fa un moment, exclamaven: -Ah! El tro!– Un miracle!

Quin signe avui el Senyor està fent a la vostra parròquia que suscita en la gent de la ciutat: Com pot ser? Què significa això?

Honestament, crec que les conversions del curs Alpha, els punts de llum que han nascut amb totes les ambigüitats que vulgueu. També tot el treball de Càritas enmig de les greus dificultats de molts en aquesta crisi fa que molts diguin: Com pot ser que aquests ara vagin a missa? Què significa aquest canvi?

Ahir, en el primer Gloria Patri del 1r nocturn de les completes, quan la música i les veus adquireixen aquella vibració espiritual tan intensa, pensava en Pentecosta, en el tro, la remor del cel, que està vivint aquesta parròquia.

II

“Van començar a sonar les campanes”.

Tots sabeu, i més aquí a Cervera, que els campanars han estat durant segles el mitjà principal de comunicació. Encara avui s'avancen als tuits quan cal anunciar que algú s'ha batejat, casat o ha mort.

Abans la gent tenia l'oïda sensible a les campanes. Sentien tots els quarts, totes les hores. Era el mitjà per anar a l'hora. No diguem quan tocaven a sometent o a foc.

Aquell dia les campanes no feien un toc après. No tocaven tampoc a festa. Feien un toc desconegut: tocaven a primer anunci. Deien atents que l'Església surt a anunciar una bona nova.

Les nostres campanes avui són l'anunci d'una missió popular. Els nostres veïns quan senten “missió popular” es queden de pedra -els joves- o bé els ve a la memòria uns frares de barbes llargues i sants hàbits predicant la conversió a cop de temor de l'infern.

Vosaltres no només heu de sortir en missió, sinó anunciar-la. La gent abans de rebre la vostra visita ha d'haver sentit “el tro”, però també ha d'haver sentit “tocar campanes”.

III

“Alguns sortiren pels carrers cridant: Misteri, misteri, misteri”.

És una constant en la Bíblia, però sobretot en els Fets dels Apòstols, l'acte de sortir i anunciar el misteri i l'amor salvador de Déu.

Si repasseu Ac 2...

Sempre que l'Esperit Sant interiorment o per mitjà d'un miracle exterior toca la vida dels cristians, aquests no s'ho poden guardar. Recordeu també tots els guarits per Jesús i pels apòstols.

L'anunci Déu el prepara, l'impulsa i el fa fructificar.

L'anunci Déu el precedeix amb un tro, l'impulsa amb l'expectació de les campanes i el fa fructificar provocant la fe, la conversió en aquells que l'escolten.

A nosaltres ens sembla que parlar públicament de la fe en Jesús provocarà rebuig i burla, però Jesús beneeix l'obra de l'anunci i aconsegueix conversions impensables.

L'anunci primer era breu, quasi sense arguments: Misteri! Ara podem dir: Déu t'estima, ho saps?

Ha donat la vida per tu i per a tu!

Déu per amor s'ha fet home, ha tocat la nostra història, ha palpat els nostres somnis, sofriments i esclavituds i s'ha carregat a les espatlles el nostre pecat per alliberar-nos.

No és, però, obra de mercenaris –que cobren per fer-ho– ni d'estrategs –que calculen les condicions. És obra de persones tocades per l'acció de Déu.

Així doncs, si la vostra comunitat és un tro, més encara si vosaltres cristians sou el veritable tro de Cervera; si heu tocat les campanes de la missió popular; si ara en aquesta eucaristia el Senyor fa el miracle de fer-vos sentir la seva presència salvadora; no tingueu por, sortiu i anuncieu a tots el misteri de la fe que salva.

Cervera, 6 de febrer de 2016